

H. JELETT and D. G. MADILL, *A manuel of Midwifery*. For students and practitioners. London. BAILLIERE, TINDALL and Cox. 1921. Third Edition; with 20 plates and 570 illustrations in the text.

Reeds lang ligt dit verloskundig leerboek der Iersche hoogeschool te Dublin op mijn schrijftafel ter aankondiging. Het 1200 bladzijden dikke boek is niet gemakkelijk door te worstelen. De vorige (tweede) druk verscheen in 1909. Ofschoon rekening is gehouden met de nieuwe opvattingen omtrent anatomie en physiologie der inwendige geslachtsdeelen, beantwoordt het boek toch nog niet aan den tegenwoordigen stand der wetenschap; in vele opzichten is het al weer verouderd. Kenmerkend is bijv. het feit, dat breedvoerig (15 bladzijden) de „pubiotomie” besproken wordt, terwijl de „supra-symphysaire sectio caesarea” slechts terloops vermeld wordt. Het boek is fraai geïllustreerd, vele plaatjes zijn echter niet oorspronkelijk, maar overgenomen uit het bekende leerboek van BUMM.

Dengene, die zich op de hoogte wil stellen van de Engelsche aanwijzingen en techniek der verloskundige operaties, nogal eens afwijkende van onze hedendaagsche opvattingen, zij dit boek aanbevelen.

L. F. DRIESSEN.

HENRI LECLERC, *Précis de Phytothérapie*. Essais de thérapeutique par les plantes françaises. MASSON et Cie. Editeurs, Paris 1922.

Er valt allerwege een herleving waar te nemen in de kweek van geneeskrachtige kruiden. Niet alleen hier te lande, ook elders vindt men een opnieuw ontwaakte belangstelling op dit gebied, als uiting waarvan dit Fransche werkje verscheen.

In een korte inleiding zet LECLERC uiteen, hoe de stand van dit vraagstuk in Frankrijk is. Hij geeft een beknopte geschiedenis van het onderwerp en het treft den lezer, dat tal van bekende Fransche geleerden in dit onderwerp belangstellen, nadat een ongunstig oordeel hunner voorgangers dezen tak van wetenschap oogenschijnlijk ten doode opgeschreven had. LECLERC zegt dienaangaande: „Grâce à cette évolution, la phytothérapie n'est plus seulement, comme il y a quelques années, à l'époque où je lui consacrais mes premiers travaux, une originalité rétrospective, ce que je croyais pouvoir appeler alors „une coquetterie de grande „dame voulant jouer à la bergère”. Une ère nouvelle s'est ouverte pour elle: patronnée par les noms les plus autorisés, elle est passée du domaine de la paléontologie médicale dans celui de la pratique journalière.”

De schrijver heeft de planten ingedeeld naar haar geneeskrachtige werking en onderscheidt de volgende groepen: „les purgatifs, les vomitifs, les vermifuges, les diurétiques, les sudorifiques et les dépuratifs, les antisudoraux, les toniques astringents, les toniques amers, les stimulants, les antispasmodiques, les emménagoques,